

Til en fremmed vandrer

Tekst: P. M. von Bülow, 2022

Melodi og sats: Allan M. V. Diehl, 2022

♩ = 108

1. Til en frem-med vand-rer, som jeg mø-der på min vej, skønt jeg ik - ke

6 ken-der dig og du ej hel - ler mig, vil jeg ger - ne se dig som en

11 end-nu u-kendt ven, føl - ge dig et styk-ke, hvis jeg må, ad vej-en hen,

spørge ind til hvem du er, og hvor du kommer fra,
lytte når du svarer og betænke dine svar,
finde, trods forskelligheder, mange fælles træk
mellem dig og mig og gemme hver en fordom væk,

byde dig i skyggen på en skive af mit brød,
tage glad imod et æble, hvis du altså bød,
gnubbe dig på ømme skuldre, nulre trætte tæ'r,
bede om en tjeneste, som er en anden værd,

snakke lidt om alt og intet, både stort og småt,
ønske dig med "pax et bonum" fred og alting godt,
se din ryg forsvinde dér, hvor vejen slår et svaj,
tænke at den fremmede, jeg mødte, det var dig.